

כאשר מריתם פי במי מריבה ...

[לקוטי הלכות - הלכות נשיאת כפים ה', ט"ז]

כי משה הוא צדיק הדור, בחינת נקודה הכללית, והוא נתן התורה לישראל, שהוא בחינת הנקודה (ועיין לקוטי מוהר"ן א', ל"ד). והוא היה צריך להכניס את ישראל לארץ ישראל, ששם נקודת העולם, ושם עיקר מקום הקדושה לקבל שם אור הנקודה הקדושה שהוא אור התורה, כי עיקר קבלת אור התורה בשלמות הוא בארץ ישראל כידוע, ואז היה מתתקן הכל. אבל על ידי פגם בני ישראל גרמו, שגם משה נכשל בהכאת הצור במי מריבה, שעל ידי זה נגזר שלא יכנס לארץ.

ועיקר פגם הכאת הצור היה בחינת פגם הדבור, כמו שכתוב בפרשה זאת: **כאשר מריתם פי במי מריבה** וכו', כי עיקר הפגם היה על שלא דברו אל הסלע כמו שצווה ה' יתברך: **ודברתם אל הסלע**, שבזה היו מראים גודל כח הדבור שלהם, שיש לו כח להוציא המים בגשמיות ורוחניות, כי כמו שהיו מוציאים מים בגשמיות, כך היו מוציאים מימי דעת התורה ברוחניות. ועל ידי זה היה נתקדש שם שמים, כי היו הכל רואים גודל כח הדבור, והיו הכל משתדלים להמשיך הקדושה על עצמם על ידי הדבור, שעל ידי זה ממשיכין אור הנקודה, שעל ידי זה עיקר ההתקרבות לה' יתברך כנ"ל. וכל זה גרם המריבה והמחלוקת, בחינת מי מריבה, שעל ידי זה בלבלו גם דעת משה, כמו שכתוב (קוהלת ז'): **כי העושק יהולל חכם** וכו', כמו שאמרו רבותינו ז"ל (שמות רבה - פרשה ו').

כי הנקודה הקדושה הוא בחינת שלום, בחינת ברית שלום, כי עקרה תלויה בשלום, כי מי שאין משתדל להתבודד ולדבר בינו לבין קונו לעורר לבו לה' יתברך, זה בחינת מחלוקת בחינת (הושע י') **חלק לבם**, כי לבו חלוק מפיו מבחינת הנקודה הקדושה. וכן כחשם ושלוש אין שלום בין ישראל בין אדם לחברו, בוודאי אין יכולין לדבר זה עם זה ביראת שמים, מחמת המחלוקת שביניהם.

ואפילו כשאין מחלוקת, אלא שאין האהבה בשלמות בין ישראל שמצויים לאהוב אחד את חברו כנפשו, כמו שכתוב (ויקרא י"ט): **ואהבת לרעך כמוך**. ובפרט החברים העוסקים בתורה שצריכים לזהר ביותר ויותר שיהיה ביניהם אהבה רבה, כמובא גודל האזהרה שהזהיר האר"י ז"ל על אהבת החברים בלי שיעור. וכשאין האהבה בשלמות, אינם יכולים לדבר זה עם זה כראוי, ואינם מאירים זה בזה אור הנקודה הקדושה, ומכל שכן וכל שכן כשחולקין חס ושלוש על הצדיק האמת שהוא עיקר הנקודה הכללית של כל ישראל, וכשחולקים עליו חס ושלוש אין יכולין לקבל אור הנקודה שלו.

נמצא, שעיקר קבלת אור הנקודה הנ"ל הוא על ידי שלום. ועל כן על ידי המחלוקת והמריבה בחינת מי מריבה, גרמו שגם משה טעה והכה את הצור ולא דבר בפיו, ועל ידי זה נגזר שלא יכנס לארץ ששם המקום לקבל אור הנקודה בשלמות. ואם היה משה נכנס עמהם לארץ, היו מקבלים ממנו שם אור הנקודה בשלמות, והיה נתתקן הכל. ובעונותינו, על ידי המחלוקת, גרמו שלא נכנס משה עמהם לארץ ישראל, שעל ידי זה גלינו מארצנו וכו'.

וכן בכל דור ודור, באים צדיקי אמת שהם בחינת משה בחינת נקודה הכללית, שעל ידי זה מתקנים נפשות רבות ומחזירים אותם בתשובה, ובכוחם הגדול היו יכולים לתקן הכל, אך על ידי המחלוקת גורמים מה שגורמים, רחמנא לצלן, המקום ירחם ויסלח להם, ויסבב סיבות לטובה שיתתקן הכל.

ועל כן, ביקש משה (במדבר כ"ז): **יפקוד ה' אלוקי הרוחות איש על העדה** וכו'. ופרש רש"י: שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, היינו שיוכל להאיר הנקודה בלב כל אחד מישראל. כי הנקודה היא בחינת רוח אלוקים, בחינת יוסף הצדיק, שנאמר בו (בראשית מ"א): **איש אשר רוח אלוקים בו** ...

ארץ ישראל

[אוצר היראה - כ"ג]

* בארץ ישראל שהוא בחינת התקרבות לצדיקי אמת, בחינת שלמות האמונה כנ"ל, שם קשור החבל דקדושה, אשר כל מי שמתקרב לשם, דהיינו להצדיק ולארץ ישראל, אזי הוא קשור להשם יתברך בחבל דקדושה לעולמי עד ולנצח נצחים אשר לא ינתק ולא יהרס לעולם (עיין צדיק אות נ"ט; הלכות ברכת הריח ד' הנ"ל, אות מ"ו), ועל כן נקראת ארץ ישראל **חבל נחלתכם** (הלכות ברכות הריח ד', אות מ"ג).

סיפור

[כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, כ"ג]

© פעם אחת, בליל מוצאי שבת קודש, דבר עמו (עם ר' נתן ז"ל) אדמו"ר זצ"ל **ממערות אליהו**, שהיה שם בעת היותו בארץ ישראל; ואמר לו רבינו ז"ל אז, בתוך דבריו הקדושים: האב איך מיר אויס גימאלט אט דא איז געשטאנען אליהו און האט גיהאט התבודדות [צירתי לעצמי, הנה פה עמד אליהו והיתה לו התבודדות].

© וכשאדמו"ר זצ"ל אמר לו זאת, נתעורר ונתחדש מאד מזה, כי הזכיר את עצמו: **הלא גם אליהו היה בן אדם בזה העולם, והיה לו התבודדות, ועל ידי זה זכה למדרגה כזו שלא טעם טעם מיתה**

וכו'; כי הבין מדבריו הקדושים, שגם אליהו לא זכה למדרגתו כי אם על ידי זה, כי כל הצדיקים הגדולים לא באו למדרגתם כי אם על ידי זה - וכמובא בדבריו הקדושים במקום אחר [לקוטי מוהר"ן ב' - סימן ק'].

עצות

[לקוטי עצות - תלמוד תורה, ו'ז]

• תורה ותפילה הם מחזקים זה את זה ומאירין זה לזה.
• על-ידי לימוד גמרא בלילה, חוט של חסד נמשך עליו וניצול ממחשבות שלא לשמה, ועל-ידי זה מתקן קול הנגינה, שלא יזיק לו שמיעת קול נגינה דסטרא אחרא שמזקת הרבה מאד לעבודת הבורא יתברך, וזוכה להקים הנגינה דקדושה, שיוכל לדבק את עצמו להשם יתברך על-ידי זמירות ונגונים, ועל-ידי זה מקיימין ומעלין מלכות דקדושה, וזוכין להתנשאות ויוכל למשול בכל מה שירצה. גם יכולין לזכות לבחינת נבואה.

תפילה

[לקוטי תפילות א', ג']

• ותעזור לנו לעסוק בתורתך הקדושה לשמה תמיד, יומם ולילה. וכשם שמסרת תורתך הקדושה למשה עבדך, וביום למדת עמו תורה שבכתב, ובלילה תורה שבעל-פה. כן תעזורנו ברחמיך הרבים ללמוד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד. שנזכה ללמוד תורה שבכתב ותורה שבעל-פה, יומם ולילה.

• רבונו של עולם, זכנו ברחמיך הרבים, שיהיה לנו כח להתגבר על השנה, שנוכל לנדוד שינה מעינינו, ללמוד בכל לילה תמיד ששים מסכתות עם הגמרא הקדושה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים לעסוק בהם לשמה. **קומי רוני בלילה לראש אשמורות.** ועל ידי זה יומשך עלינו חוט של חסד. **יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שיר'ה עמי תפלה לאל חי.**

• ותעזור לנו על ידי זה שלא יזיק לנו לעבודתנו שמיעת קול זמרה ונגינה משום אדם שבעולם, ואפילו הקולות הפגומים הבאים מצפורים האחוזות בפת, אל יהא להם כח להזיק אותנו לבבל אותנו מעבודתנו, חס ושלוש, רק תיתן לנו כח להעלותם ולבררם ולהקיםם להחזירם אל הקדושה, ותקים את סוכת דוד הנופלת.

מלתב

[מספר אבי הנחל - מ"ד]

• ב"ה, כ"ז שבט תשכ"ד.
לכבוד איש בריתי לבי ובשרי, מר ... השואב רוח חכמה, היוצא ממוח הצדיק החכם האמתי, אשר מסוף העולם ועד סופו לא קם כמוהו, המבער ומבטל השקר ורוח שטות וטעות של המינות ואמונות כוזבות, המחריבים את העולם. יסיר ה' ממך כל מיני חולי וכל מיני מדווה ויתן לך חיים ארוכים חיים טובים, שברכו ה'בעטלירס' את הזוג הקדוש [ראה בספר המעשיות - מעשה י"ג]. בימך תושע יהודא וירושלים.

• דע, אחי, כי הנאום הנפלא בסיום הפסוק **ילכו איש בשם אלקיו ואנחנו נלך בשם ה' אלקינו לעולם ועד**, אשר יצא בחכמה עמוקה מפיך ולבך החם בחמימות והתלהבות עצומה בעת הפגישה עם הצליין הידוע, עשה רושם ורעש גדול בכל העולמות, וכולם מעריצים ומוקירים אותו עד בלי די.

• ראה, אחי, עצמי ובשרי, מאהבה עצומה וחזקה אשר בלבי אליך, נתתי לפניך את החיים הטובים של הצדיק האמת, שהוא כלליות כל השבעה 'בעטלירס' הנוראים. ובחרת בחיים אמתיים האלה, למען תחיה והארכת ימים על ממלכתך לשם ולתפארת ישראל, בארץ אשר נתן לנו ה' ביד חזקה ובאותות ומופתים במצרים וירדן וסוריה וכל העמים אשר סבנו גם סבנו מכל הצדדים להשמידנו, חס ושלוש, עשה זאת איפוא אחי והנצל כציפור מיד פח יקוש. הכניע עצמך וכבודך כאסקופה הנדרסת, לגבי הצדיק האמת, ונדד שינה מעיניך ותנומה מעפעפיך, לחפש ולבקש בכל תמצית כוחך ולהרבות תפילה ותחנונים לפני ה' יתברך, שיחוס ויחמול עלינו, למצוא מהרה הצדיק, המנהיג האמת הגדול במעלה מאד מאד, בחינת משה משיח, שיש לו כח לרפאות חולים אנושים כמונו היום, בדורותינו אלה, שהוא סוף הגלות. ועוסק ומשתדל בתיקון נפשנו ומאיר בנו השגות אלוקות, להביאנו אל תכלית הטוב אשר לכך נוצרנו. הזכור אותך תמיד בכל עת ובכל שעה ומתפלל בעד שלומך ורפואתך בגוף ובנפש.

ישראל דב אודעסר

רצון וכיסופין

[אוצר היראה - רצון וכיסופין, א']

• צריך האדם להתגבר עצמו מאד שיהיה לו תמיד רצונות טובים וכסופין חזקים להשם יתברך, כי העיקר הוא הרצון. כי אם האדם הוא כמו שהוא, כל זמן שאינו מייאש את עצמו ומתגבר ברצונות טובים להשם יתברך ולתורתו, על ידי זה הוא מוסיף כח יותר להצדיקי אמת שעוסקין תמיד להמשיך מצח הרצון העליון, שעל ידי זה מעלים משמד לרצון, ועל ידי זה יזכה גם הוא לעלות מפחיתות מדרגתו, אפילו אם הוא בבחינת שמד, חס ושלוש, ולכנוס לקדושת ישראל, שהוא בחינת רצון.

• וכל זה הוא עניין השיחה בינו לבין קונו, שמחויב בזה כל אחד, וצריך לזהר בזה מאד, כי כל עניין השיחה הזאת היא בחינת התחזקות הרצון, שעל ידי זה נמשך עליו הארת הפדיון העליון הכולל שממשיך הצדיק מבחינת מצח הרצון. ואם יהיה חזק בזה, אז סוף כל סוף בוודאי יהיה נמתק הכל על ידי כח הצדיק, שעוסק בפדיון הכולל הני"ל, עד שיתבטל השאור שבעיסה המעכב אותו מלעשות רצונו יתברך ויתהפך הכל לטובה. כי שם נתתן הכל [לקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר ה', כ"ב].

• ונהר יוצא מעדן: זה בחינת **צדיק יסוד עולם** (למ"ב, ס"ו).

• ונהר יוצא מעדן: הוא בחינת **שיר פשוט, כפול, משולש,**

מרובע, שהוא בחינת השיר שלעתיד (למ"ב, ח').

• י', י"ק, י"קו", יקו"ק: הוא בחינת **שיר פשוט, כפול** וכו',

כמובא בתיקונים (תיקון כ"א), שהוא עולה כולו **ע"ב**.

• ובתוך זה **השם של הצדיק האמת**, מלובש ומשותף שמו יתברך

(למ"ב, ס"ז).

• נ נח נחמ נחמן מאמן בגמטריה קטנה עם הכולל, עולה **ע"ב**.

• מכל המאמרות הקדושות האלו, מובן בבירור שהנהר היוצא

מעדן, הוא הצדיק יסוד עולם שהוא רבינו נחמן זיע"א, הוא בעצמו

השיר פשוט, כפול, משולש, מרובע שיתער לעתיד, כמובא בתיקוני

זוהר.

■ סגולה נפלאה להגיד ולשיר ■
נ נח נחמ נחמן מאומן
לזכות לכל הישועות

